

Sverre Midjord, valevni javnaðarflokksins í Suðuroy, skrivar:

Fólkaflokkurin og felagsskapurin

Í Dagblaðnum fyri 12/10 1984, er samrøða við fólkaflokksmannin Arnstein Niclasen býráðslim í Tórshavn.

Tað, sum verður ført fram, er ikki litið uppskakið, serliga tá tað verður ført fram av einum persóni sum Arnstein Niclasen, sum eftir minni metan er ein skilamaður og hoyrir við til tann hólga bólin av fólkaflokkinum.

Tá hesin maður kann leggja seg í front við slik-

um krøvum, sum her verða ferd fram, og við teimum avleiðingum, sum eisini verða klárlegd — eina munandi økjan av streymprisinum úti um landið.

Hvat hava vit so ikki í væntu frá hørðu kjarnini í fólkaflokkinum?

Havnin úr SEV sigur Arnstein og sigur víðari, at hetta vil økja munandi um streymprisin úti um landið, samstundis sum streymprisin vil minka í Tórshavn.

Orsøkin, at teir vilja úr SEV er, at teir ikki eru nóg væl umboðaðir í stýrinum.

Nú siga teir frá, at teir eru misnøgdir við umboðan teirra í SEV-stýrinum. Fyri at undirstrika krøv teirra, sigur Arnstein, at um teir ikki fáa meira makt, so melda teir seg út, tí teir í Tórshavn vilja ikki gjalda fyri bygdirnar.

Og heldur hann fram, at tað vil merkja eina økjan av streymprisinum úti um

land okkara, og at hetta vil verða ein vanlukka fyri smáplássini.

Aftur eitt prógv fyri avtoftingarpolitikki fólkaflokksins. Aftur eitt prógv fyri centraliseringspolitikkinn, eisini hjá verandi samgongu á lögtingi.

Nú kann tað vera so, at Tórshavn í stýrinum er ill umboðað, men tað er tað ikki í umsitingini, tí har sum skrivstovan hjá SEV lá í Vestmanna, er nú øll umsitingin flutt til Tórshavn.

So har falla nakrar skattakrónur niður, sum ivaleyst mugu viga upp imóti streymprisinum.

Bæði á hesum økinum, har møguliga Tórshavn heldur seg gjalda nakað til bygdirnar, so eru tað bygdirnar, sum gjalda til alla umsitingina í Tórshavn, og tað eru ikki smápengar, sum av hesum falla niður í Tórshavn.

450 milliónir í skattapengum fella niður í Tórshavn, sigur borgarstjórin í Klaksvík á fundi í komm-

unufelagnum. So niður stóða min og veljarans má verða, at henda stóða, sum fólkaflokkurin hevur tikið, er greið. Hon er samstundis hættislig.

Økjan av streymprisinum úti um landið, vil máa stóð undan fiskavirkjum, vil økja um tað vanliga húsarhaldið, vil økja um útreiðslurnar hjá teimum veiku og gomlu.

Við hótan av slikum slagi frá einum hóvligum fólkaflokksmanni, sum Arnsteini Niclasen, er einki í væntu.

Veljarar kring landið eiga at taka hesa hótan álvarsliga, og við atkvøðu síni til lögtingsvalið 8. november visa, at hótanir frá fólkaflokkinum og centraliseringspolitikki teirra, goðtaka vit ikki.

Hetta er ein avbjóðing, sum kann verða afturvíst við atkvøðu tíni 8. november.

Sverre Midjord

Nú skal vend koma í

Gleðin um at vera føroyingur í Føroyum má endurføðast

Útsetla er um alt landið. Allir politiskir flokkar, tó summir meira enn aðrir, gera nú nógvrurur at reika kring landið fyri sum frægast at selja hugsanir sínar um, hvussu landið framyvir skal stjórnast.

Onkri døma alt niður og norð, sum bara luktar av demokratii og ansi fyri rætti einstaklingsins fyri at liva «frælsur» í egnum landi umframt at ditta sær at hava eina fatan av, hvat rætt og rimiligt er. Av hesum eru fólkafloksmenn teir grímast.

Teir unna ongum almennum tiltøkum liv lagað, uttan mun til, hvussu týðningarmikil hesi eru fyri samfelagið. Teir privatu, sum vera skulu, gera av góðum grundum einki samfelagsligt tænaustarbeiði ella annað uttan so, at hetta gevur vinning. Við tí háttalagi, sum nú er, ber hetta í sær, at tær livsneyðugu samfelagstænaustur, sum tiknar verða frá tí almenna, verða latnar privatu, sum eins litið ella minni enn hitt almenna nýtist at hugsa um forsvartigan figgjarligan rakstur — tí almenni studningurin, bara tað kallast privat, er óavmarkaður.

Hvat vunnið er við hesum ólíkindum, vita sjálvsagt bert tey, sum

tað so ríkiliga regnar á, men hvat hesin privatiseringi óflýggjaskapur kostar landinum, vita harafturimóti vanligu lønmóttakararnir.

Sjúkrahúsini skulu sambært fólkaflokkin niðurleggast. Sjúkrahús á hotellum skal setast í staðin. Skúlaverk okkara skal privatiserast. Vit skulu aftur í ta tíðina, tá bert tey múgvandi høvdu ráðini til keyptan og helst «einsrættaðan» lærdóm til børn síni, tí sambært læru teirra er tað framvegis vandamikið at upplýsa fiskara- og arbeidarabørn.

Hóast skjótstíðin við áttamannaferum verður torfør hjá fólkaflokkinum at endurføða, so unna teir okkum t.d. ikki frægari tænaustu enn hana vit minnst við skipinum Vesturleið — hóast nytta var í henni tá.

Løysunnaarorðið «tað sum ikki kann standa má falla» verður ikki tikið í álvara av teimum borgarlígu, eins litið sum álvari hevur verið í nokrum, teir seinasta árin hava fonglast við. At tilvildin kanska hevur hjálpt teimum nú og tá skal ikki noktast fyri, men miðvísur ábyrgdarpolitikkur hevur ikki verið ríkin.

Páll Vang sigur seg ikki at hava ríkið nakran landbúnaðar- ella annan polit-

ikk. Eilíf hevur latið SEV og Højgaard og Schultz ríkið orkupolitikkur fyri seg. Somuleiðis við skúla og sosialpolitikkinn. Pauli Ellefsen sigur seg vera ósekan í øllum ólíkindum, tí heldur ikki hann hevur ríkið nakran politikk, tað veri seg innan idnað ella annað. Gíslin í landsstýrinum, Torbjørn Poulsen viðgongur lutvísina skuld í hesi «nydeligu borgarligu reiðiligheti», sum hann meira enn eina ferð hevur ynskt seg burtúr, og skuldina fyri skattaóskilið hevur mestsum eydnast hinum báðum samgonguflokkunum at kasta á hann einsamallan.

Hvør politikkur hevur so verið ríkin — svarið er greitt: Tilvildarligur vina- og kenningapolitikkur eftir uppskriftini: Tú ein litlan, eg ein stóran — eg ein stóran...

Eins geldur hevur fiskivinnupolitikkur fólkaflokksins og samgongunnar verið. Har var einki væntandi og høvduðsvinna okkara í skeljasori bendir ikki júst á tað óvænta.

Lønarpolitikkur landsstýrisins hevur havt eittans aðalmál. Hetta at knúka arbeidarastættina og vanliga lønmóttakaran annars.

At hesin setningur teirra hevur eydnast eina frægast, er

vanligi lønmóttakarinn ikki í iva um. Løgmaður harmast enntá um, at lønarmissurin ikki gjørdist størri.

Tað er ikki longur frá borgarlígu síðu talan um hálvhartaða konservatismu og í blóðið borið afturhald. Nei, nú floymir út yvir landið alt av tignar- og veldisþellum hin mest frumkenda konservatívisma, fyri ikki at nýta annað orð, sum tjóð-

in man hava upplívað í sokallaðari upplýstari tíð.

Málini, ið keglast kann um politisku flokkana imillum, eru óteljandi.

Tó verða vit á hesum sinni at gera okkum greitt, at veljast skal imillum møguleikan hjá øllum at liva fræls og fri í tí landi, Várharra hevur sett okkum í, ella hinvegin lata standa til og við eftirkomarum okkara verða heglad undir fótum eftir

vild teirra ráðandi.

Við tí upplýsing, sum hóast alt er eftir manna millum, ívast vit ikki í, at frælsi og mannaríði aftur kann viga tungt í politisku ynskjum fólksins um aftur at kenna seg sum part av Fólkaheiminum Føroyar.

Veljið tí flokkinn, ið setir øll líka fyri lógini — veljið javnaðarflokkinn.

R

Løgmaður vil hava íslendsk og ensk lønarviðurskipti í Føroyum

Tey sum vóru til hólmgongufundin millum Paula Ellefsen og Atla Dam í Læraraskúlahøllini mánakvøldið 7. og 8. febr. fyrstu ferð eitt greitt svar frá Paula Ellefsen: «Okkara lønarlag er ov høgt — spyr bara íslendingar og eingilskmenn.»

Hetta svar gav hann, tá ein fundartuttakari setti spurningin um, hvi reallønarfallið var so stórt hjá arbeidarum og starvsmonnum í hansara løgmanstíð 1980—84.

Hann segði enntá týðiliga, at eitt av endamállum hansara, tá hann tók við sum lögmaður, var at tálma lønarvækstrin hjá hesum bólkum.

Vit takka Paula fyri, at hann endiliga vildi koma fram við, hvat hansara sokallai «alternativ» politikkur gekk út uppá.

Vit vita nú, at hansara fyrimyndir í lønar- og arbeidarpolitikki eru Margaret Thatcher og Albert Guðmundson, figgjarmálaráðharri í Íslandi. So vita vit tað.

Sostatt fellur reallønin framvegis undir leiðslu Paula Ellefsen. Tí er neyðugt at velja síðu:

lønarfall X við lista B

lønarvækstur sum í 70 árunum X við lista C.